

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Magdalena Telesz

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2019 r.

sprawy A. P.

syna T. i T. z domu B.

urodzonego (...) w K.

obwinionego z art. 283 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 26.06.1974r Kodeks Pracy

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 15 maja 2019 r. sygnatura akt II W 676/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obwinionego A. P. uniewinnia od zarzucanego mu czynu;

II. stwierdza, że koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa (art. 119 § 2 pkt 1 kpw).

Sygn.akt IV Ka 416 / 19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 15 maja 2019r. sygn. akt II W 676/18:

I. Obwinionego A. P. uznał za winnego tego, że będąc pracownikiem Zakładu Usług (...) w B., utrudnił działanie organu kontroli (...) nie udzielając w okresie od 17.04.2018 r. do dnia 27.04.2018 r. żądanych przez organ kontroli (...) informacji w sprawach objętych kontrolą jaka prowadzona była w zakładzie Usług (...) w B. ul. (...), (...)-(...) B., tj. nie udzielił pisemnej odpowiedzi na pytania z organu kontroli, mimo wyznaczonego terminu oraz miejsca przekazania informacji tj. Oddziału (...)w K., Pl. (...) lub sekretariatu Zakładu usług (...) w B.; tj. o czyn z art. 283 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku – Kodeks pracy w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 roku o Państwowej Inspekcji Pracy - i za to na podstawie art. 283 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku – Kodeks pracy wymierzył karę grzywny w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych;

II. zasądził od obwinionego A. P. kwotę 120 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 100 złotych tytułem opłaty.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się obwiniony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy z wyboru.

Apelujący zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, a to art. 4, art. 7 w zw. z art. 175 kpk poprzez przyjęcie, iż A. P. miał jakikolwiek obowiązek wypełnienia dokumentu tzw. ankiety, gdy nigdy nie był stroną prowadzonego przez (...) postępowania administracyjnego, samo doręczenie ankiety nastąpiło z naruszeniem przepisów regulujących doręczanie przesyłek w postępowaniu administracyjnym, a z treści dokumentu z dnia 4 kwietnia 2018 roku, czy ankiety nie wynikał jakikolwiek obowiązek niedobrowolnego udziału w tej czynności

2. naruszenie prawa materialnego, a to art. 283 ustawy Kodeks pracy, poprzez jego zastosowanie, gdy nie zachodziły do tego przesłanki ustawowe, gdyż ewentualne zachowanie obwinionego nie miało żadnego wpływu na przebieg prowadzonego postępowania przez organ administracyjny, który i tak nie mógł zakończyć postępowania we właściwym okresie, a ponadto posiadał konkurencyjne środki dyscyplinujące osoby wzywane do czynności urzędowej w przypadku uchylenia się od tego.

Podnosząc powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie prowadzonego postępowania z uwagi na jego nieważność, ewentualnie zmianę zakażonego orzeczenia poprzez uniewinnienie obwinionego od stawianego mu zarzutu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja okazała się zasadna przez co skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie obwinionego od przypisanego mu czynu.

Niezależnie od zarzutów apelacji Sąd Odwoławczy z urzędu dostrzega liczne mankamenty zaskarżonego wyroku, które czynią tenże wyrok wadliwym.

I tak, nie wynika z dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych w jakiej dacie doręczono obwinionemu przedmiotowe pismo datowane na 4 kwietnia 2018r. pt. „żądanie udzielenia informacji” przez wypełnienie oświadczenia pracownika, ustalono jedynie, że obwiniony nie udzielił na nie odpowiedzi w okresie wskazanym we wniosku o ukaranie tj. od 17 do 27 kwietnia 2018r. jak również do czasu zakończenia kontroli przez inspektorów (...). Sprzecznie jednak do tych ustaleń Sąd Rejonowy opisuje dalej przedmiotowe „żądanie udzielenia informacji” jako pismo z dnia 4 maja 2018r. o nr (...), zatem pochodzące z daty następującej po dacie czynu przypisanego. Kwestia prawidłowego określenia daty pisma wydaje się omyłką pisarską, ale to ustaleń wyroku także prawidłowymi nie czyni.

Czy niewypełnienie i niezłożenie przez obwinionego rzeczowego dokumentu utrudniło prawidłowy tok kontroli wykonywanej przez (...) w zakładzie pracodawcy obwinionego (Zakładzie Usług (...) w B.), to takiego faktu także w zaskarżonym wyroku nie ustalono.

Również nie ustalił sąd I instancji, czy nieudzielone przez obwinionego informacje miały charakter niezbędnych do wykonywania zadań kontrolnych kontrolerów (...). Wszak przepis art. 283 § 2 pkt. 8) kp penalizuje działanie sprawcy który utrudnia działalność organu (...), w szczególności uniemożliwia prowadzenie wizytacji zakładu pracy lub nie udziela informacji niezbędnych (podkr.SO) do wykonywania jej zadań.

W realiach dowodowych sprawy uznać należy, iż wypełniony przez obwinionego dokument – wedle pouczenia (...) – miał stanowić załącznik do protokołu przedmiotowej kontroli pracodawcy (k. 3 akt). Chociaż obwiniony żądanych informacji w ogóle nie przedstawił, to fakt ten nie przeszkodził kontrolerowi (...) zakończeniu czynności i sporządzeniu w dniu 11 maja 2018r. protokołu pokontrolnego oraz doręczeniu odpisu dyrektorowi kontrolowanego podmiotu (k. 53-54 akt). Co wypada nadto zauważyć, to fakt, że we wskazanym protokole ustalenia dotyczące badanej sytuacji pracowniczej obwinionego A. P. (jednego z kilkudziesięciu pracowników kontrolowanego podmiotu, których sytuację pracowniczą badano) zostały zawarte na wielu stronach (m. in. na k.46,54,66-67,74,83,88,91 i 93 protokołu), ale

jednocześnie sporządzająca protokół inspektor K. S. nie wskazała w samej treści protokołu na jakiegokolwiek utrudnienie kontroli sytuacji tego pracownika.

W kontekście powyższych wniosków za słuszne należy uznać stwierdzenie apelującego, iż niewykonanie przez obwinionego pracownika dokumentu oświadczenia nie wywołało skutku w postaci utrudnienia przez obwinionego postępowania kontrolnego inspektora (...) i nie miało wpływu na wnioski końcowe kontroli prowadzonej przez kontrolerów (...). W obliczu zaistnienia takich faktów nie sposób więc uznać, by zarzucane obwinionemu zaniechanie faktycznie utrudniło kontrolerom (...) czynności kontrolne w rozumieniu art. 283 § 2 pkt.8) kp, tj. by obwiniony nie udzielił informacji niezbędnych (podkr. SO) do wykonywania zadań kontrolnych. Niewykazanie owego skutku „utrudnienia kontroli” powoduje, że czyn nie wypełnia kompletu ustawowych znamion wykroczenia z art. 283 § 2 pkt.8) kp.

Niezależnie od powyższego sąd I instancji zaniechał odniesienia się do strony podmiotowej zarzucanego obwinionemu czynu. Wykroczeniem jest tylko czyn zawiniony; można go popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne (art. 5 kw). W myśl art.6 § 1 kw wykroczenie umyślne zachodzi wtenczas, gdy sprawca ma zamiar popełnić czyn zabroniony, to znaczy chce go popełnić (tu działa w zamiarze bezpośrednim) a nadto w sytuacji, gdy sprawca przewiduje możliwość popełnienia czynu zabronionego i godzi się na to (tu działa w zamiarze ewentualnym). Czyn stypizowany w art. 283 § 2 pkt.8) kp sprawca może popełnić tylko umyślnie, zresztą jak wynika z wniosku o ukaranie i treści wyroku, tylko w takiej formie działanie obwinionego było przedmiotem niniejszego postępowania.

Sąd Rejonowy nie zanegował wyjaśnień obwinionego, że zaniechanie wypełnienia przedmiotowych dokumentów nie wynikało ze złej woli czy negatywnego nastawienia do kontroli (...), ale ze zwykłego zagubienia „ankiety” i zaabsorbowania obowiązkami związanymi z budową domu.

Dodatkowo koniecznym stało się tu uwzględnić, że doręczone obwinionemu dokumenty (żądanie udzielenia informacji i oświadczenie pracownika k. 3-5 akt) zawierały tylko pouczenie o obowiązku przekazania prawdziwych informacji i że oświadczenie pracownika jako załącznik zostanie dołączone do protokołu kontrolnego, ale jednocześnie nie zawierały pouczenia dyscyplinującego, tj. że zaniechanie wypełnienia dokumentów zostanie potraktowane jako karalne utrudnienie kontrolerom (...) czynności kontrolnych. Obwiniony to osoba wykonująca niskopłatną pracę jako robotnik drogowy, więc brak też danych dla uznania że obwiniony z racji wykształcenia czy z urzędu posiadał wiedzę o możliwych konsekwencjach prawnych swego zaniechania. Zatem skoro ponadto obwiniony powołuje się w swych wyjaśnieniach, iż gdyby miał wiedzę o tym, że niewypełnienie ankiety grozi sankcjami, to „dopełniłby formalności”, to przy braku dowodów przeciwnych nie sposób przyjąć, by obwiniony działał świadomie i celowo w zamiarze utrudnienia kontroli. Takie okoliczności podmiotowe również wykluczają uznanie działania obwinionego w zamiarze umyślnym utrudnienia kontroli (...)

Z przytoczonych powodów należało zmienić zaskarżony wyrok przez uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu.

W konsekwencji tej treści orzeczenia koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa (art. 119 § 2 pkt 1 kpw).